

Konteringsprincipper

Ved udarbejdelsen af statens budget følges et bruttokonteringsprincip. Det indebærer, at der i budgetspecifikationen i finanslovsforslagets anmærkninger skal opføres samtlige udgifter og indtægter, og ikke kun nettobeløbet. Det gælder også i de tilfælde, hvor der gives nettobevillinger.

Undtaget fra bruttokonteringsprincippet er dog rene udlægsforretninger for andre offentlige myndigheder. Endvidere konteres indtægter ved salg af brugt materiel og inventar som fradrag på kontoen for materielanskaffelser. Denne ordning er indført for at tilskynde til omkostningsbevidst adfærd. Dagpengerefusion mv. fra kommunerne konteres på en særlig konto for lønrefusioner.

Drifts- og anlægsudgifterne budgetteres som hovedregel uden ikke- fradragsberettiget *købsmoms*. Det skal sikre en konkurrencemæssig ligestilling med private producenter, når statsinstitutioner skal vælge mellem henholdsvis privat leverandør eller egen produktion. De forventede udgifter til ikke- fradragsberettiget købsmoms budgetteres efterfølgende som en særlig momsreserve under § 35. Generelle reserver.

Vedrørende *pensionsbidrag* afhænger fremgangsmåden af ansættelsesformen. For overenskomstansat personale indeholdes pensionsbidraget i den budgetterede lønsum. For tjenestemandsansat personale yder ministerierne et bidrag til finansieringen af statens udgifter til tjenestemandspensioner til § 36. Bidraget har fra og med 1993 været fastsat til 15 pct. af den pensionsgivende løn for tjenestemændene.

Statslige tilsagnsordninger

Med virkning fra finansåret 2001 ændres budget- og regnskabsprincipperne for statslige tilsagnsordninger på tilskudsområdet, jf. Akt 212 af 10/5-2000.

Tilsagnsordninger er kendetegnet ved, at staten i finansåret indgår en retligt bindende forpligtelse, hvor en del af udbetalingerne falder i senere finansår.

Omlægningen indebærer, at der budgetteres og udgiftsføres i forbindelse med, at staten påtager sig forpligtelsen, i stedet for som hidtil, når forpligtelsen kommer til udbetaling. Dette indebærer, at bevillingen på finansloven omfatter samtlige fremtidige betalingsforpligtelser vedrørende årets tilsagn. Udbetalinger vedrørende tidligere års tilsagn indgår ikke længere i bevillingen, men opføres som hensættelser på statsregnskabets status.

Formålet med omlægningen er at styrke styringen af statens udgifter. Det vil fremover være den aktivitet, som staten igangsætter i finansåret, og de forpligtelser, som staten hermed påtager sig, der indgår i den bevillingsmæssige styring (rammerne) for det pågældende finansår.

For en stor del af de bevillinger, som Folketinget stemmer om, har vedtagelsen hidtil været en formalitet, da de har vedrørt forpligtelser indgået i tidligere år. Efter omlæg-